

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.311 van 14 februari 2001
in de zaak A. 100.232/X-10.124.**

In zake : Lucien VERNAECKT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. OCKIER en P. ROTSAERT,
kantoor houdende te 8510 MARKE - KORTRIJK,
Pieter Breughelstraat 25

tegen :

de gemeente ANZEGEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. LIEVENS en F. DAEM,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 37.

tussenkommende partij :

de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN, P. DEJONCKHEERE en
J. COLPAERT,
kantoor houdende te 8580 AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien VERNAECKT op 8 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 14 december 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem waarbij aan de N.V. VERVERIJ VAN ANZEGEM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het "plaatsen van twee silo's voor zoutopslag (gewijzigde inplanting van de silo's in plaats van achter de fabrieksgebouwen aan de zijkant)" op een perceel gelegen te Anzegem, Gijzelbrechtegemstraat 25, kadastraal bekend Sectie D nrs. 365w3, n3 en v3;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 februari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. OCKIER, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaten I. HEMERYCK en O. VANHULST die, loco Advocaten J. LIEVENS en F. DAEM verschijnen voor de verwerende partij, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker betoogt dat de silo's ieder ogenblik kunnen geïnstalleerd worden, hetgeen onder meer blijkt uit de brief van 24 januari 2001 van de n.v. Ververij van Anzegem waarin wordt gemeld dat de silo's klaar liggen in Italië, dat eenieder weet dat dergelijke constructies geprefabriceerd worden en uiterst snel kunnen worden gemonteerd, dat men niet eerder heeft gereageerd omdat men in de waan verkeerde dat er enkel een aanvraag was ingediend, en dat hij pas einde januari heeft vernomen dat er daadwerkelijk al een vergunning was;

Overwegende dat de verwerende partij stelt dat het zeker is dat verzoeker op 4 januari 2001 op de hoogte was van de vergunningsaanvraag en op 31 januari 2001 van de toekenning van de vergunning, maar dat verzoeker het zekere voor het onzekere kon hebben genomen en bij de gemeente uitdrukkelijk navraag kon hebben gedaan "over het definitief worden van de vergunningsaanvraag", zodat er geen sprake is van een evident dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de tussenkomende partij op grond van dezelfde argumenten de uiterst dringende noodzakelijkheid betwist;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker op 4 januari 2001 kennis had van de vergunningsaanvraag, niet van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, en dit naar aanleiding van het openbaar onderzoek over de milieuvergunningsaanvraag ingediend door de n.v. Ververij van Anzegem, tussenkomende partij; dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij enig bewijskrachtig gegeven bijbrengen waaruit kan blijken dat verzoeker voor eind januari 2001 kennis kreeg van de bestreden stedenbouwkundige vergunning;

dat, bij ontstentenis van uitvoering van de werken waarvoor de vergunning werd aangevraagd, de omstandigheid dat verzoeker weet had van de vergunningsaanvraag hem er niet toe verplichtte zich op regelmatige tijdstippen naar het gemeentehuis te begeven om daar te informeren of de vergunning reeds was verleend of niet; dat voorts niet wordt betwist dat de betrokken silo's reeds klaar zijn en in zeer korte tijd kunnen worden geplaatst; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering voldoende verantwoord is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, doordat het college van burgemeester en schepenen zich in de bestreden beslissing ten onrechte beroept op de uitzonderingsbepaling van artikel 7, 1° van dit besluit, vermits dit artikel slechts van toepassing is "voor zover de hoogte van de gebouwen en de installaties beperkt blijft tot de afstand vanaf dat punt van het gebouw tot de perceelsgrenzen en voorzover de uitbreiding een fysisch geïntegreerd deel uitmaakt van het bestaande gebouwencomplex", terwijl de bestreden vergunning 2 silo's betreft met een hoogte van 8,5 m en een diameter van 2,5 m, in te planten in de strook van circa 8 m tussen de fabriek en zijn eigendom, op een afstand van 0,5 m van het fabrieksgebouw, zodat de hoogte van de installatie, zijnde 8,5 m meer is dan de afstand tussen de installatie en de perceelsgrens, zijnde 8 m verminderd met de afstand tot het fabrieksgebouw (0,5 m) en de diameter van de silo's (2,5 m), zijnde 5 m, en dat de silo's die 3,4 m uitsteken boven het bestaande fabrieksgebouw en er naast staan geen deel uitmaken van het bestaande ge-

bouwencomplex en er alleszins geen integrerend deel van uitmaken;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de afstand van het midden van de silo's tot de perceelsgrens 8,5 m bedraagt, waar de hoogte van de silo's 8,45 m bedraagt, dat bij het toekennen van de bouwvergunning rekening werd gehouden met het feit dat verzoekers perceel aanzienlijk hoger is gelegen dan het bouwperceel, zodat indien men de hoogte van de silo's meet vanaf de hoogte van het perceel van verzoeker, ruimschoots wordt voldaan aan het voormeld artikel 7, en dat de gemachtigde ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van zijn schorsingsrecht;

Overwegende dat de tussenkomen partij antwoordt dat, aangezien de eerste reeds goedgekeurde pannen precies dezelfde silo's voorzagen, maar op een andere plaats, het in casu niet gaat om een uitbreiding, maar slechts om een verbouwing, zodat de tweede voorwaarde van artikel 7, 1°, niet kan worden toegepast, dat het middel voorts feitelijke grondslag mist, nu de hoogte van de silo's 8,45 m bedraagt, maar deze hoogte ingevolge de lagere plaatsing ten opzichte van de grens met het perceel van verzoeker, zakt tot hooguit 6 m, en de afstand tussen het gebouw, op het punt waar de silo's staan en de perceelsgrens meer dan 8 m bedraagt, zelfs gemeten vanaf de buitenzijde van de silo's, en dat, in de veronderstelling dat zou worden geoordeeld dat artikel 7, 1° wel geschonden zou zijn, verzoeker in elk geval geen belang of nut heeft bij dit middel aangezien de gemachtigde ambtenaar op 30 mei 2000 advies heeft verleend over de aanvraag voor het oprichten van dezelfde twee silo's die heeft geleid tot de stedenbouwkundige vergunning verleend op 31 mei 2000, nu de gemachtigde ambtenaar in zijn advies nergens heeft verwezen naar de concrete inplanting van deze silo's maar zich heeft beperkt tot het stellen dat "de geplande silo's worden

ingeplant tegen het bestaande bedrijfsgebouw" hetgeen in casu eveneens het geval is, zodat, mocht er advies worden gevraagd, de beoordeling dezelfde zou blijven, met name "door hun geïntegreerde inplanting met het bestaande vergunde bedrijfsgebouw vormen de twee silo's een ruimtelijk geheel met het bestaande complex. Zij brengen geen schaalverandering van het bedrijfscomplex met zich mee en evenmin veroorzaken zij een ruimtelijke hinderende impact op de omgeving.";

Overwegende dat luidens de motivering van het bestreden besluit het advies van de gemachtigde ambtenaar niet werd ingewonnen op grond van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie;

Overwegende dat artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, luidt als volgt :

"Art. 7. Het advies van de gemachtigde ambtenaar is niet vereist voor de volgende handelingen en werken volgens het gewestplan gelegen in industriegebied, gebied voor vervuilende industrie, gebied voor milieubelastende industrie, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen :

1° de verbouwings- en uitbreidingswerkzaamheden aan een bestaand, vergund industrieel of ambachtelijk bedrijf voorzover ze geen wijziging van de industriële of ambachtelijke functie van het gebouw met zich meebrengen, voorzover de hoogte van de gebouwen en de installaties beperkt blijft tot de afstand

vanaf dat punt van het gebouw tot de perceelgrenzen en voorzover de uitbreiding een fysich geïntegreerd deel uitmaakt van het bestaande gebouwcomplex.
(...)"

Overwegende dat de goedgekeurde plannen enkel de hoogte van de geplande silo's aangeven, met name 8,45 m; dat het plan "Inplanting 1/500" de afstand van de in te planten silo's tot de perceelsgrens niet vermeldt; dat het de Raad van State bij gebrek aan concrete gegevens op het goedgekeurde plan niet mogelijk is na te gaan of het college van burgemeester en schepenen zich terecht heeft gesteund op voormeld artikel 7, 1°, van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen zonder voorafgaand eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar; dat uit de omstandigheid dat de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies heeft verleend over een vorige bouwaanvraag voor het plaatsen van dezelfde silo's maar met een andere inplantingsplaats op het eerste gezicht niet tot gevolg heeft dat het advies over de gewijzigde inplanting niet anders kan dan ook gunstig te zijn; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, verzoeker onder meer laat gelden dat de oprichting van twee silo's met een hoogte van 8,5 m vlak bij de perceelsgrens met zijn eigendom, zijn uitzicht schendt en een essentiële wijziging uitmaakt van zijn leefklimaat, dat het duidelijk is dat het voorgenomen bouwwerk bijzonder ingrijpend is voor zijn leefwereld hetgeen ook door de aanvrager zelf wordt onderkent, vermits hij voorstelt om klimop rond de silo's aan te brengen en voordien zelfs een andere afscherming voorstelt, en dat de afbraak van een bouwwerk steeds onzeker is;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de silo's thans een tweetal meter dieper

komen te liggen dan oorspronkelijk het geval zou zijn, en dat verzoekers perceel hoger ligt dan de inplantingsplaats, zodat hij bezwaarlijk kan voorhouden dat het bouwwerk bijzonder ingrijpend is voor zijn leefwereld, dat de silo's geprefabriceerde constructies zijn, zodat zij ook snel kunnen worden gedemonteerd, en dat het niet gaat om een omvangrijk werk, maar om twee silo's van een beperkte omvang;

Overwegende dat de tussenkomen partij betoogt dat de visuele meerhinder die het gevolg is van de gewijzigde inplanting ten opzichte van de eerdere vergunning die door verzoeker niet werd aangevochten nihil is, vermits zij door hun lagere inplanting twee meter minder hoog boven het fabrieksgebouw zullen uitsteken, dat de silo's enkel enkele meters naar rechts opschuiven maar thans verder staan van de perceelsgrens dan volgens de eerste inplanting, en dat de silo's die bestaan uit kunststof (polyester) in geval van een vernietiging van de bestreden bouwvergunning nog altijd kunnen verplaatst worden;

Overwegende dat uit de neergelegde plannen blijkt dat de betrokken silo's volgens de eerste vergunning verleend op 31 mei 2000 zouden worden ingeplant achter het fabrieksgebouw, dit gezien vanaf verzoekers eigendom; dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning de oprichting toelaat van twee silo's met een hoogte van 8,45 m op enkele meters achter de grens met verzoekers eigendom, zijnde een residentiële woning; dat deze silo's thans meer in het gezichtsveld van verzoekers eigendom worden ingeplant dan in de eerste vergunning voorzien; dat de omstandigheid dat de silo's geprefabriceerd zijn en gemakkelijk verplaatst kunnen worden niet wegneemt dat, eens het bouwwerk is opgericht, het herstel van de plaats in de oorspronkelijk staat voor een particulier niet gemakkelijk te verkrijgen is; dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens

bevat die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2 opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. VERVERIJ VAN ANZEGEM in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 december 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem waarbij aan de N.V. VERVERIJ VAN ANZEGEM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het "plaatsen van twee silo's voor zoutopslag (gewijzigde inplanting van de silo's in plaats van achter de fabrieksgebouwen aan de zijkant)" op een perceel gelegen te Anzegem, Gijzelbrechtegemstraat 25, kadastraal bekend Sectie D nrs. 365w3, n3 en v3.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op veertien februari tweeduizendeen,
door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.